

ГРОМАДЯНСЬКО- ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

КРАСА І ВЕЛИЧ СИМВОЛІВ ДЕРЖАВНИХ

Мета: розповісти учням про державні символи України (прапор, герб та гімн), історію їхнього становлення; виховувати почуття патріотизму до своєї держави й пошани до співвітчизників, які відстоювали незалежність України.

Обладнання: аудіозапис музики та Державного Гімну України, Державний Прапор України, зображення Державного Герба України, вишиті рушники, глечик із житнім колоссям, волошками та маком, паляниця, добірка книжок та фотоальбомів на тему «Історія українського герба».

ДІЙОВІ ОСОБИ

Ведуча

Ведучий

Учні-читці (дванадцять осіб)

Танцювальний гурт учнів

Захід відбувається в класі. Приміщення прикрашено рушниками, кетягами калини, квітами. Біля класної дошки на видному місці стоїть синьо-жовтий прапор — Державний Прапор України. Над ним прилаштовано велике зображення тризуба — Державний Герб України.

Поруч із прапором стоїть невеликий столик, укритий вишитим рушником, на ньому — глечик із житнім колоссям, квітами волошки та маку. Поруч із глечиком лежить паляниця, прикрашена гронами калини. Біля бокової стіни класу влаштована виставка книжок та фотоальбомів на тему «Історія українського герба».

Звучить спокійна музика. До залу входять учні-читці та ведучі.

1-й учень (на фоні музики)

Ти не тільки там, де княжий Київ,
Де горять тисячоліть хрести.
Україно, ти неначе мрія,
Що її чужим — не досягти!

2-й учень

Ти живеш у гуркоті турбіни,
У гнізді орлинім на шпилі,
І у слові першому дитини,
І у надрах нашої землі.

3-й учень

Ти у всіх країнах, Україно,
В образі нестримного крила,
Бо усюди є така людина,
Що тобі на вірність присягла.

Музика стихає, учні-читці сідають на свої місця.

Ведуча. Національні символи в усіх народів і в усі часи були відображенням високого духу нації, його своєрідним генетичним кодом. А прагнення людини дізнатись про історію своєї держави, про витoki її формування завжди було ознакою високодуховної та патріотичної особистості.

Ведучий. Наша сьогоднішня зустріч буде присвячена тим символам України, за якими її впізнає весь світ. Це — Державний Прапор, Державний Герб та Державний Гімн. Історія цих символів стала невід'ємною частиною історії і нашої Батьківщини. Вони були не просто обрані урядом та затверджені парламентом країни, ні — вони були вистраждані багатьма поколіннями наших співвітчизників, які боролись за святе право людини — пишатися своїм народом, своєю мовою, своєю культурою.

Наперед виходять учні-читці.

4-й учень

О прапор наш, Вкраїни стяг шовковий,
Як сяєш ти в повітрі золотім!
І хто б сказав, скільки страждань і горя
Блищать слізьми у полиску твоїм.

5-й учень

А скільки щастя в полиску яскравім,
 Скільки в нім віри, сонця і знань
 До правди і сили, до міцної волі,
 Скільки посвят і великих поривань!

6-й учень

Як маєш ти! У лопоті шовковім
 Палкі, таємні шелести вогню.
 Й шумлять в тобі козацькі хоругви,
 Що в бій несли Пречисту Покрову!

7-й учень

В твоїх складах двобарвної тканини
 Є дух боїв і гостре слово лез.
 А разом — мир і правда України,
 Простори нив і моря синій плес.

8-й учень

О, стягу наш, освічений стражданням,
 О, гасло чину й забуття.
 В майбутнім хай тобі буде надбанням
 У наших вчинках розум завзяття.

Учні-читці сідають на свої місця. Наперед виходять ведучі.

Ведуча. Прапор як символ об'єднання людей виник ще за античних часів і набув поширення в Європі в середні віки.

Прапор Руської землі мав червоне поле із зображенням на ньому золотого тризуба або двозуба. А полотнище Галицько-Волинського князівства виготовлялося з тканини блакитного кольору й мало за герб зображення золотого лева.

Ведучий. Продовженням розвитку історії прапора України стало XVIII століття. На знаменах Київського, Чернігівського та Лубенського полків на синьому або блакитному тлі проступали золоті та червоні хрести й інші знаки.

Ведуча. А вже з XIX століття жовто-блакитний прапор на-полегливо заявляє про себе. Так, 1848 року мешканці Львова